

Miehonsuon vanhan turvetuotanto- alueen luontokatselmus 2024

TUPAS-hanke

Euroopan unionin
osarahoittama

Elinkeino-, liikenne- ja
ympäristökeskus

OULU

Sisällys

1	Taustaa ja tehtävän kuvaus.....	2
2	Miehonsuon tuotantoalue	3
3	Luontokatselmuksen lähtötiedot ja menetelmät	3
4	Suojelukohteet	4
5	Luonnonolot.....	5
6	Miehonsuon maankäytön historiaa.....	6
7	Kasvillisuuden yleiskuvaus	10
7.1	Turvetuotantoalueen lohkot	10
7.2	Tuotantoalueen lähiympäristö	15
8	Eläimistö.....	21
8.1	Luontodirektiivin liitteen IV (a) lajit.....	22
9	Yhteenveto.....	23
10	Lähteet.....	24

Kannen kuvassa Miehonsuon riistakosteikko.

**Euroopan unionin
osarahoittama**

Elinkeino-, liikenne- ja
ympäristökeskus

OULU

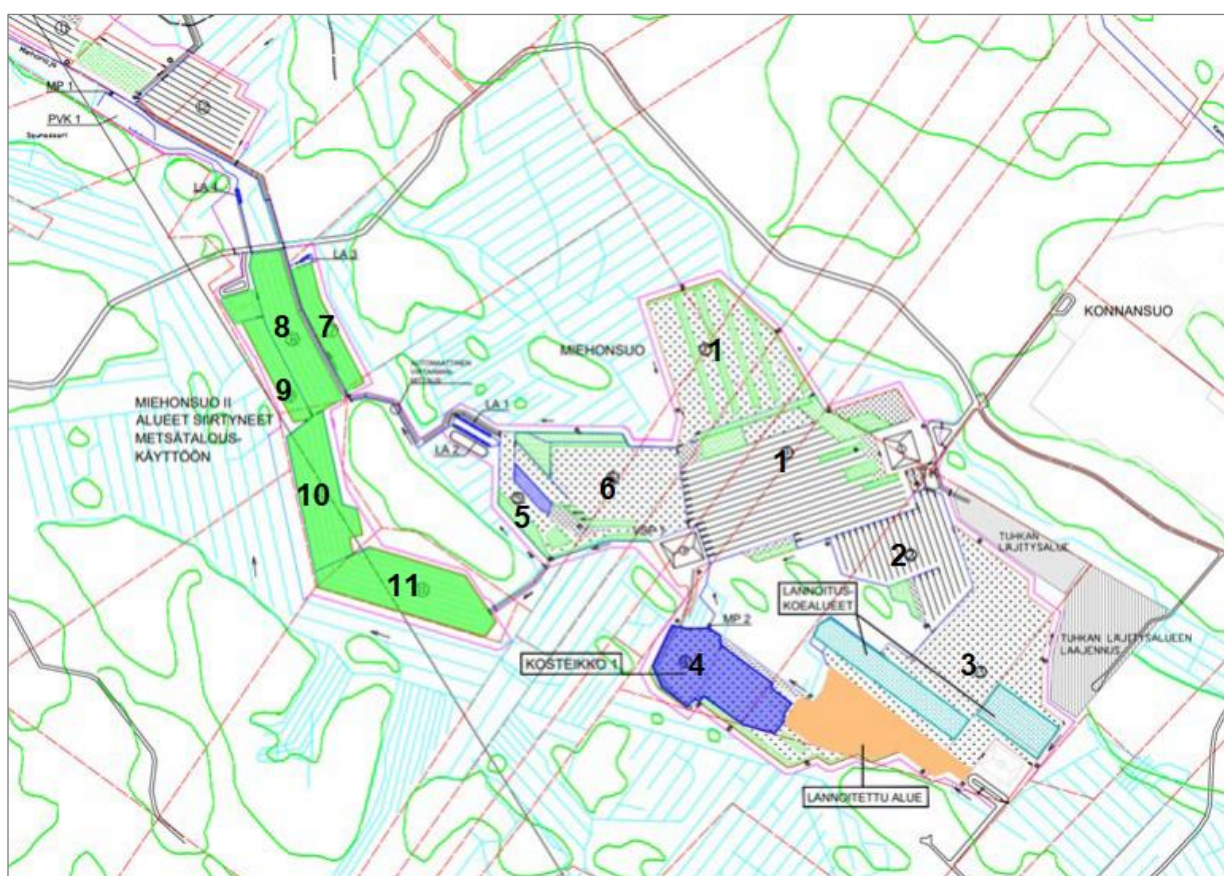

Tupas

2 Miehonsuon tuotantoalue

Kartassa 2 on esitetty Miehonsuon 11 lohkoa koostuva tuotantoalue (Miehonsuo I lohkot 1–6, Miehonsuo II lohkot 7–11). Tuotantoalueen kokonaispinta-ala on noin 130 hehtaaria, mistä Oulun kaupungin mailla on noin 85 hehtaaria. Tuotantoalueen länsireunan läpi kulkee Fingrid Oyj:n Isokangas-Pyhänselkä 400 kV voimajohto. Tuotantoalueen itäpuolella on lisäksi Oulun kaupungin maalla sijaitseva tuhkanlajitusalue.

Vuonna 2021 päättyneen tuotantovaiheen jälkeen Miehonsuolle on tehty ympäristöluvan edellyttämät jälkihoitotoimet. Jälkihoitovaiheen tarkkailut ovat alueella päättyneet ja ympäristöluvan velvoitteet rauenneet.

Kartta 2. Miehonsuon lohkot ja niiden numerointi (Pohjakartta dokumentista PSAVI/14026/2022).

3 Luontokatselmuksen lähtötiedot ja menetelmät

Tätä selvitystä varten käytiin läpi alueen kartat, ilmakuvat ja avointen tietolähteiden aineistot. Käytössä oli myös alueen turvetuotantoon liittyviä dokumentteja.

Suojelullisesti huomioitavien lajien havaintotiedot tarkistettiin Suomen Lajitietokeskuksesta (2024 ja 2025). Miehonsuon ympäristöön on kirjattu muutamia suojelullisesti huomioitavia kääväkähavainnoja sekä lintujen pesimätietoja. Kääväkähavainnot on esitetty tarkemmin luvussa 7.2.

Miehonsuolla ei ollut tehty luontoselvityksiä ennen tuotantoalueen perustamista (Tarja Väyrynen 8.4.2024). Vain alueen länsiosan metsäojitetulle lisäalueelle oli tehty luontoselvitys (Halkola & Lötjönen 1996). Selvityksessä on lyhyt kasvillisuuskuvaus ja kasvilajilista. Lisäksi lisäalueelta löytyi lyhyt linnustoteksti.

Selvitysalueelle tehtiin kolme maastokäyntiä (4.6.2024, 21.8.2024 ja 26.9.2024). Kullakin kerralla kohteella oltiin muutamia tunteja. Maastossa tutustuttiin turvetuotantoalueen lohkoihin ja viimeisellä käyntikerralla myös lähiympäristöön. Alueella havainnoitiin kasvillisuutta ja kasvistoa sekä linnustoa ja muuta eläimistöä.

4 Suojelukohteet

Miehonsuon ympäristössä sijaitsevat aluemaiset suojelukohteet on esitetty kartassa 3.

Lähin Natura-alue on Pilpasuo (SAC, FI1103001), joka sijaitsee noin 2,7 kilometriä Miehonsuosta länteen. Natura-alueen suojelua on toteutettu luonnonsuojelualueina (YSA-alueet). Natura-alueen kaakkoisreunalla sijaitsee myös lähin soidensuojelun täydennysehdotuksen kohde (13016 Yli-Korkiakankaan korvet).

Miehonsuon pohjoispuolella, Sanginjoen takana on laaja Isokankaan luonnonsuojelualue (YSA112696). Se sijaitsee noin 2,8 kilometrin etäisyydellä Miehonsuosta. Samalla suunnalla ja etäisyydellä on lähin valtakunnallisesti arvokas geologinen kohde (TUU-11-055 Isokankaan tuuli- ja rantakerrostuma). Isokankaalla on myös lähin luokiteltu pohjavesialue (11564052 Isokangas, lk 1). Miehonsuon lähiympäristöön ei ole merkitty maastokarttaan lähteitä.

Suomen metsäkeskus (2024) on rajannut 900 metrin – reilun kilometrin etäisyydelle Miehonsuosta muutamia metsälain 10 § metsäluonnon erityisen tärkeitä elinympäristöjä. Ne ovat suolinympäristöjä ja pienvesien välittömiä lähiympäristöjä. Miehonsuon lähiympäristössä ei sijaitse perinnebiotooppeja (Metsähallitus 2024).

Lähimmät tärkeät lintualueet ovat yli 13 kilometrin etäisyydellä merenrannikon ja etelän suunnissa (BirdLife Suomi ry 2024). Miehonsuon alueella tai sen lähiympäristössä ei ole myöskään kaavojen suojeluvarauksia.

**Euroopan unionin
osarahoittama**

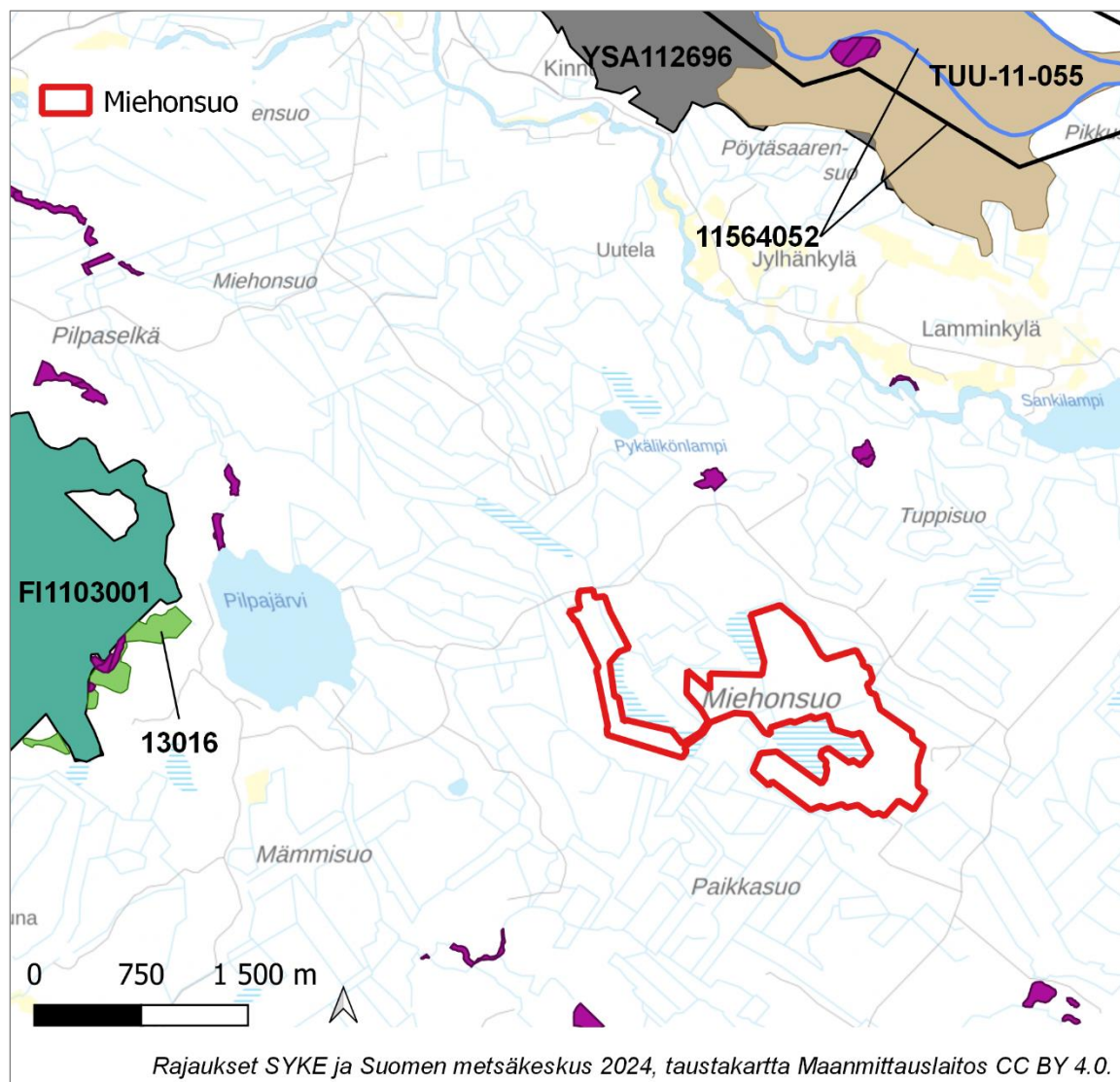

Elinkeino-, liikenne- ja
ympäristökeskus

OULU

Kartta 3. Miehonsuon ympäristön suojelukohteet. Pienet violetit kuviot ovat metsäluonnon erityisen arvokkaita elinympäristöjä.

5 Luonnonolot

Miehonsuo sijoittuu keskiborealiselle Pohjanmaan metsäkasvillisuusvyöhykkeelle (3a). Suokasvillisuuden osalta alue sijoittuu Pohjois-Pohjanmaan aapasoiden alueelle (Maanmittauslaitos 2024). Luontotyyppien uhanalaisuustarkastelun aluejaossa Miehonsuo sijaitsee Etelä-Suomen osa-alueella (Kontula & Raunio 2018). Luontotyyppien uhanalaisuusluokat on esitetty tässä raportissa seuraavasti: (Etelä-Suomi/koko maa).

Miehonsuon alueen kallioperä on grauvakkaa ja kiilleliusketta. Alueen maaperäkartaan on merkitty lohkosta riippuen turvetuotantoaluetta tai saraturvetta ja tuotantoalueen ympärille

**Euroopan unionin
osarahoittama**

Elinkeino-, liikenne- ja
ympäristökeskus

OULU

saraturvealueita ja hiekkamoreenimaita. Turvetuotantoalueen pohjoispuolella on myös kaksi pientä kalliomaakuvioa ja koillispuolella vähän hiekkaa (Maanmittauslaitos 2024).

Miehonsuo sijaitsee entisen Litorinameren alueella. Alueella on havaittu happamia sulfaattimaita lohkoilla 1–3 ja 5. Mustaliusketta tai sitä sisältävää johdetta esiintyy Miehon-suolla (I ja II) lohkoilla 3, 7, 8 ja 10. Mustaliuskeen rapautuessa voi vapautua korkeita happamuutta ja muuta vesistön pilaantumista aiheuttavia alkuainepitoisuuksia, kuten rikkiä ja raskasmetalleja maaperään, turpeeseen ja vesistöön (PSAVI/14026/2022).

Miehonsuon alue on pinnanmuodoiltaan tasaista. Ympäristön metsäiset kumpareet nousevat pohjoisen ja idän suunnissa noin 80 metriä mpy korkeudelle.

Miehonsuo sijaitsee Oulujoen vesistöalueella (59), Sanginjoen alaosalla (59.14) Pilpaojan (59.144) osavaluma-alueella. Sanginjoki laskee Oulujokeen sen alaosalla, Madekosken kohdalla. Tuotantoaikana Miehon-suon (I ja II) vedet johdettiin laskeutusaltaiden ja pintavalutuskentän kautta Miehon-suon kosteikolle, jonka jälkeen vesien johtamisreitti oli Miehonoja-Pilpaoja-Sanginjoki-Oulujoki (PSAVI/14026/2022).

6 Miehon-suon maankäytön historiaa

Kuvassa 1 on vanhin saatavissa oleva ilmakuva Miehon-suon alueelta (v. 1946). Suoalue on tuolloin luonnontilassa. Tulevien tuotantolohkojen alueella on laajalti avosuota, joka on aapasuota ja pääosin välipintaista nevaa. Eri puolilla tuotantoaluetta on lisäksi rimmikoita, joissa on paikoin rimpi-jännemuodostumaa (mm. lohkot 3, 4, 10 ja 11). Tuotantoalueella on vain vähän puustoista suota, rämeet keskittyvät reuna-alueille. Matkasaaren kankaan lounaispuolella rimmikossa kulkeva Miehonojan uoma on kuitenkin jo kaivettu suoraksi ojaksi.

Vanhon kartojen ja ilmakuvien perusteella alueen suot on ojitettu ja loputkin Miehonojan uomasta perattu ja suoristettu ojaksi vuosien 1971 ja 1981 välisenä aikana. Pilpa-Ahontie ja Karttontie näkyvät ensimmäisen kerran vuoden 1988 peruskartalla. Aiemmissa kartoissa ja ilmakuvissa tielinjausten reiteillä tai niiden tuntumassa näkyy paikoin polkuja. Alueen metsiä on hakattu tasaisesti eri vuosikymmeninä. Laajojen ojitusten jälkeen myös entiset avosuot ovat muuttuneet puustoisiksi.

Kuvassa 2 on alueen ortokuva vuodelta 1996 ja kuvassa 3 tuorein ortokuvayhdistelmä vuosilta 2023 ja 2024. Kartassa 4 on alueen maastokartta.

**Euroopan unionin
osarahoittama**

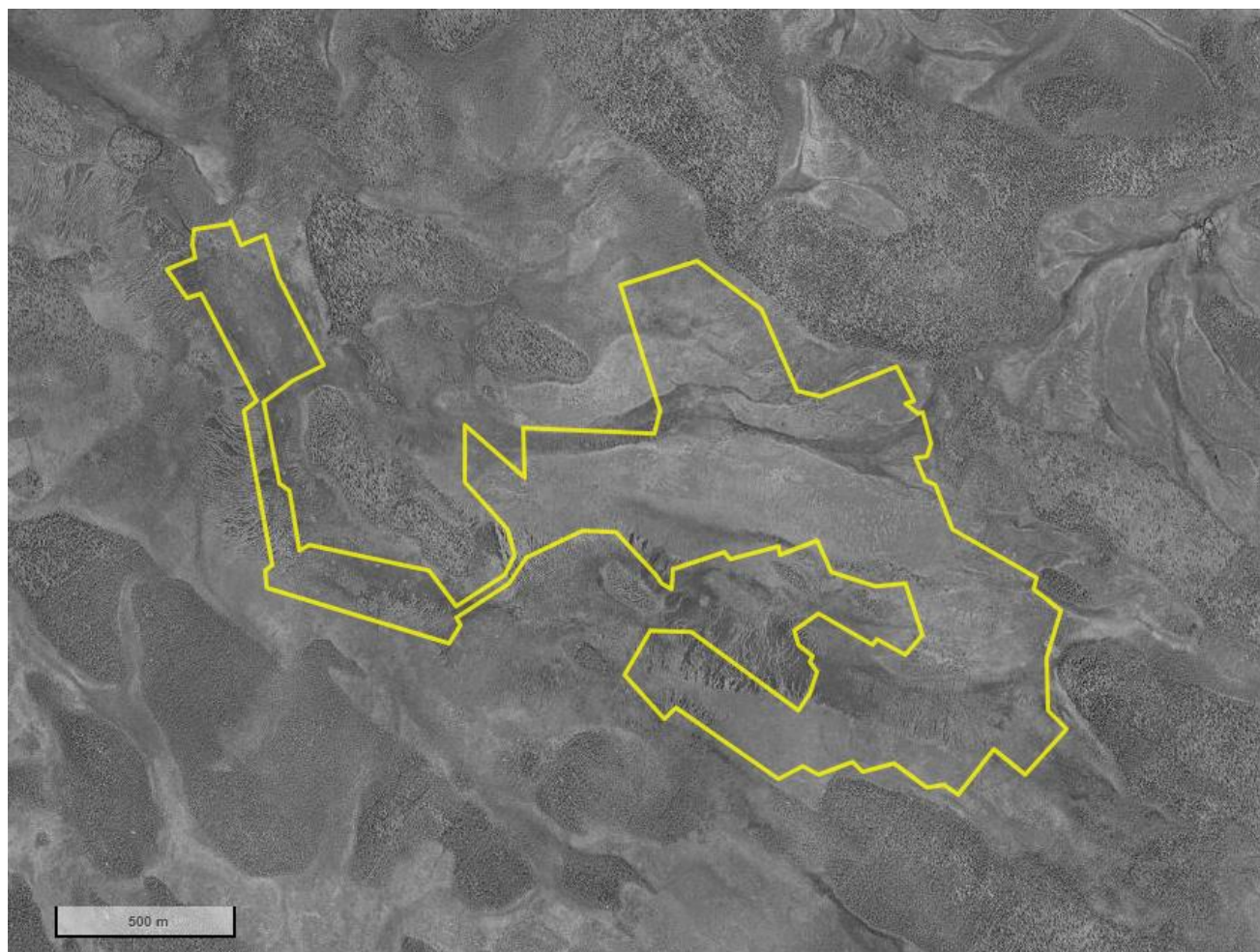

Elinkeino-, liikenne- ja
ympäristökeskus

OULU

Kuva 1. Alueen ortokuva vuodelta 1946 (Ortokuva: Paikkatietoikkuna, Maanmittauslaitos 2024).

**Euroopan unionin
osarahoittama**

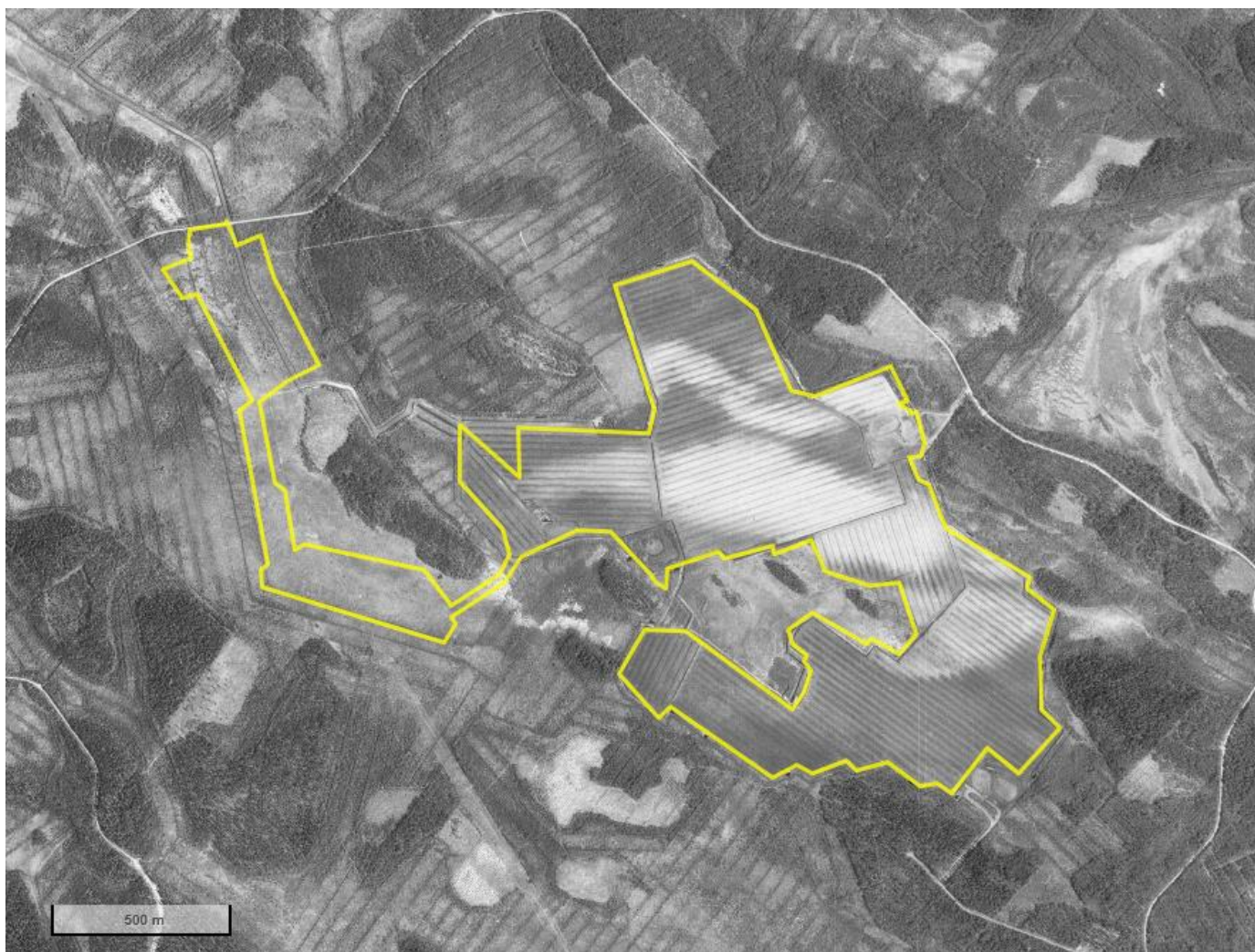

Elinkeino-, liikenne- ja
ympäristökeskus

OULU

Kuva 2. Alueen ortokuva vuodelta 1996 (Ortokuva: Paikkatietoikkuna, Maanmittauslaitos 2024).

**Euroopan unionin
osarahoittama**

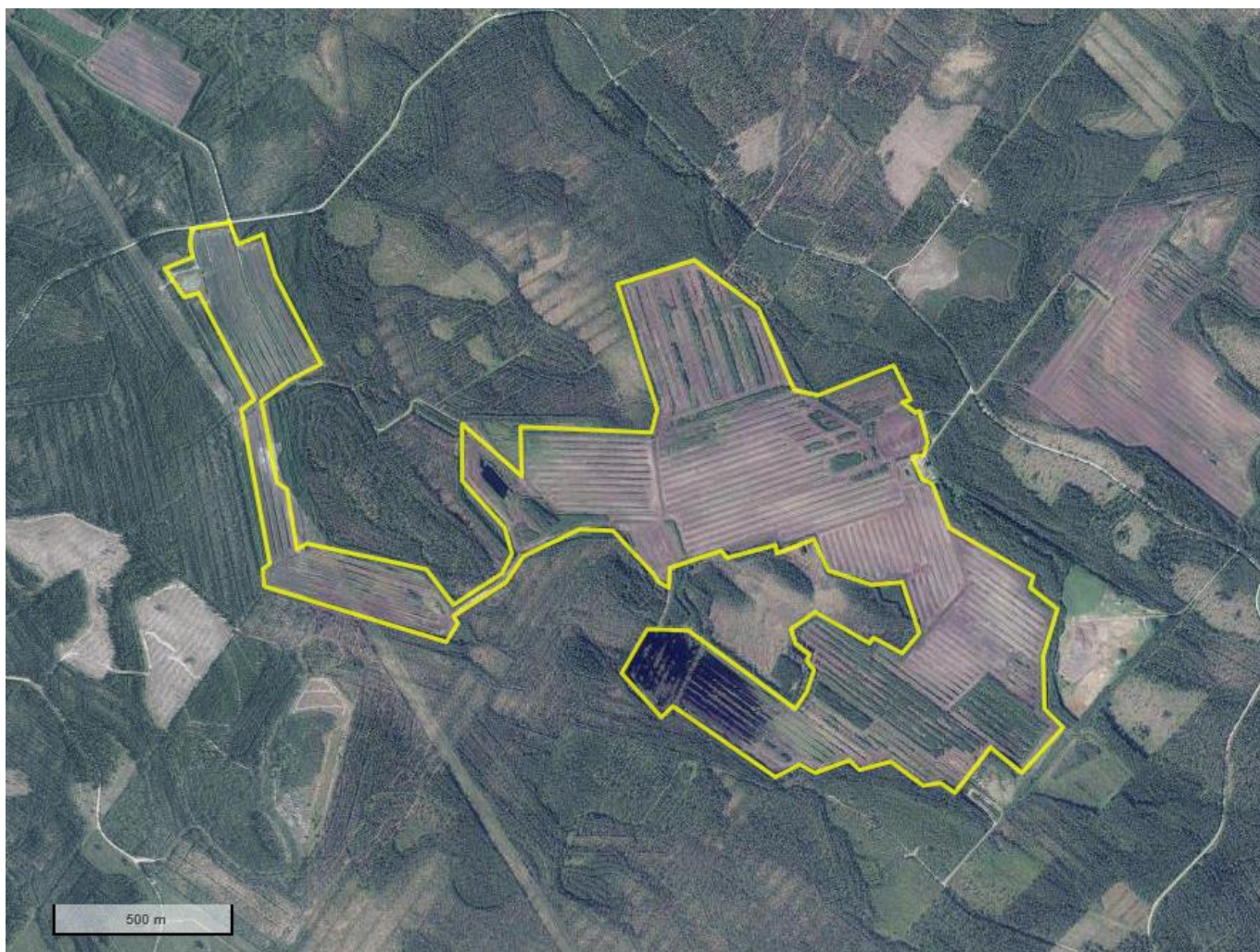

Elinkeino-, liikenne- ja
ympäristökeskus

OULU

Kuva 3. Alueen ortokuvayhdistelmä vuosilta 2023 ja 2024 (Ortokuva: Paikkatietoikkuna, Maanmittauslaitos 2024).

**Euroopan unionin
osarahoittama**

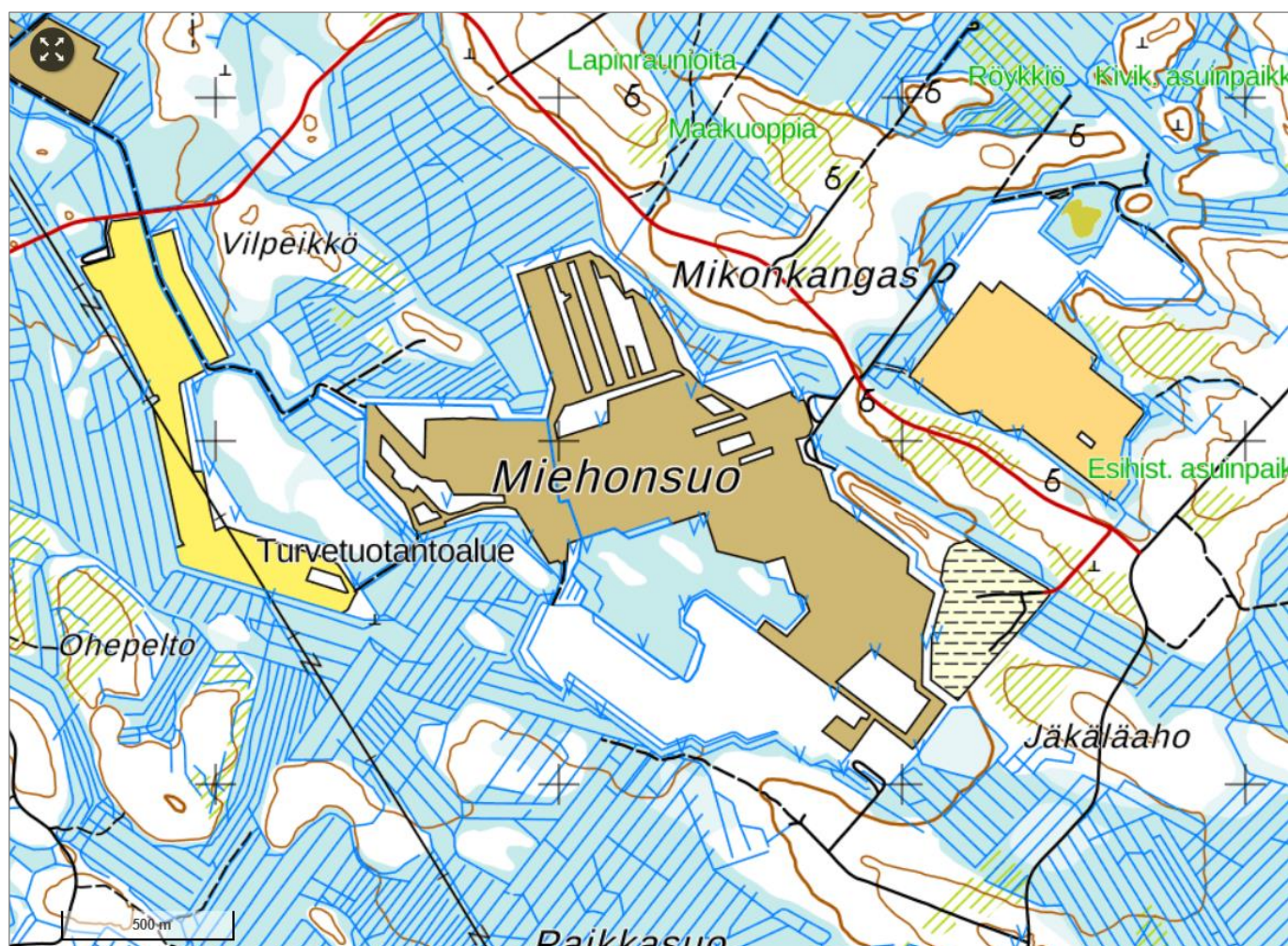

Elinkeino-, liikenne- ja
ympäristökeskus

OULU

Kartta 4. Alueen maastokartta (Kuva: Paikkatietoikkuna, Maanmittauslaitos 2024).

7 Kasvillisuuden yleiskuvaus

7.1 Turvetuotantoalueen lohkot

Miehonsuon länsiosassa, voimajohdon alla sijaitsevalle, osittain ojitetulle lisäalueelle oli laadittu kasvillisuusselvitys vuonna 1996. Ojitetut tai ojen läheisyydessä olleet alueet olivat raportin mukaan turvekangasta sekä neva- ja rämemuuttumaa, nevarämemuuttumaa ja nevaojikkoa. Ojittamattomalla alueella oli mesotrofista lyhytkortista nevaa, jossa keskiravinteisuutta ilmensivät villapääluikka, luhtakuusio ja vaaleasara. Lisäksi alueella oli rämettä ja rimpinevaa, sekä lisäksi Matkasaaren kupeessa paikoin korpea (Halkola & Lötjönen 1996).

Elokuussa 2024 turvetuotantoalueen lohkot olivat suurelta osin kasvittuneita. Avointa turvepintaa oli näkyvissä paikoitellen. Kasvittumista on avustettu tuhkalannoituksella. Miehonsuon länsiosaa (Miehonsuo II, lohkot 7–11, pl. voimajohtoalue) lannoitettiin jo vuonna 2019 ja alueet ovat

**Euroopan unionin
osarahoittama**

Elinkeino-, liikenne- ja
ympäristökeskus

OULU

Tupas

siirtyneet metsätalouskäyttöön. Miehonsuo I:n lohkoilla (1–3, 5 ja 6) lannoitukset tehtiin vuonna 2023 (PSAVI/14026/2022).

Kasvittuneilla turvekentillä kasvaa monia heinälajeja, niistä runsaimpana nurmilauha. Sen lisäksi turvekentillä havaittiin ainakin kastikoita, röllejä ja tupasvillaa. Ruohoista havaittiin muun muassa maitohorsma, säderusokki, syysmaitiainen, punasolmukki, leskenlehti, ahosuolaheinä ja suohorsma. Pohjakerroksessa kasvoi muun muassa pieniä pioneerisammalia, karhunsammalia ja siellä täällä keuhkosammalta. Ojissa kasvoi paikoin runsaasti osmankäämiä ja ojien reunoilla järviruokoa, suursaroja, pajupensaita ja hieskoivikkoa.

Miehonsuon eteläosassa, lohkoilla 3 ja 4 on tehty Metsäntutkimuslaitoksen toimesta tuhkalannoituskokeita ja koeviljelyjä, ja seurattu vuonna 2014 perustettujen koealojen kasvittumista. Miehonsuon itäosassa on laaja tuhkanläjitysalue. Maastokäynneillä ei havaittu vieraskasvilajeja.

Kuvissa 5–18 on valokuvia turvetuotantoalueelta.

Kuvat 5 ja 6. Kuvia kesäkuun alun maastokäynniltä, jolloin turvekentät olivat vielä pitkälti kasvittomia. Vasemmalla lohko 1, oikealla lohko 3.

Kuvat 7 ja 8. Elokuussa lohko 1 oli kasvittunut.

Kuvat 9 ja 10. Kuvia syyskuulta. Vasemmalla lohko 7 ja oikealla lohkolle 9 muodostunut pieni suursarareunainen kosteikko.

**Euroopan unionin
osarahoittama**

Elinkeino-, liikenne- ja
ympäristökeskus

OULU

Kuvat 11 ja 12. Vasemmalla lohkon 6 kaakonpuoleinen auma elokuussa. Oikealla tuhkanlajitusalue.

Kuvat 13 ja 14. Vasemmalla ojan osmankäämik kasvusto. Oikealla keuhkosammalta ja karhunsammalta.

**Euroopan unionin
osarahoittama**

Elinkeino-, liikenne- ja
ympäristökeskus

OULU

Tupas

Kuvat 15 ja 16. Metsätutkimuslaitoksen tuhkalannoituskokeen koealoja.

Miehonsuon lohkolle 4 on perustettu noin seitsemän hehtaarin laajuinen riistakosteikko vuonna 2019. Kosteikolla on laajalti vesipintaa ja sarojen ja heinien valtaamia saarekkeita (kuva 17, kansikuva). Kosteikon reunalla on suursaraikkoa, heiniä ja pajupensaikkoa (kuva 18). Myös lohkolle 5 on pieni, noin puolen hehtaarin laajuinen kosteikko (Kuva 25).

Kuvat 17 ja 18. Vasemmalla näkymä riistakosteikolle Oikealla kosteikon suursaraista-heinäistä, avoluhtamaista rantavyöhykettä.

**Euroopan unionin
osarahoittama**

Elinkeino-, liikenne- ja
ympäristökeskus

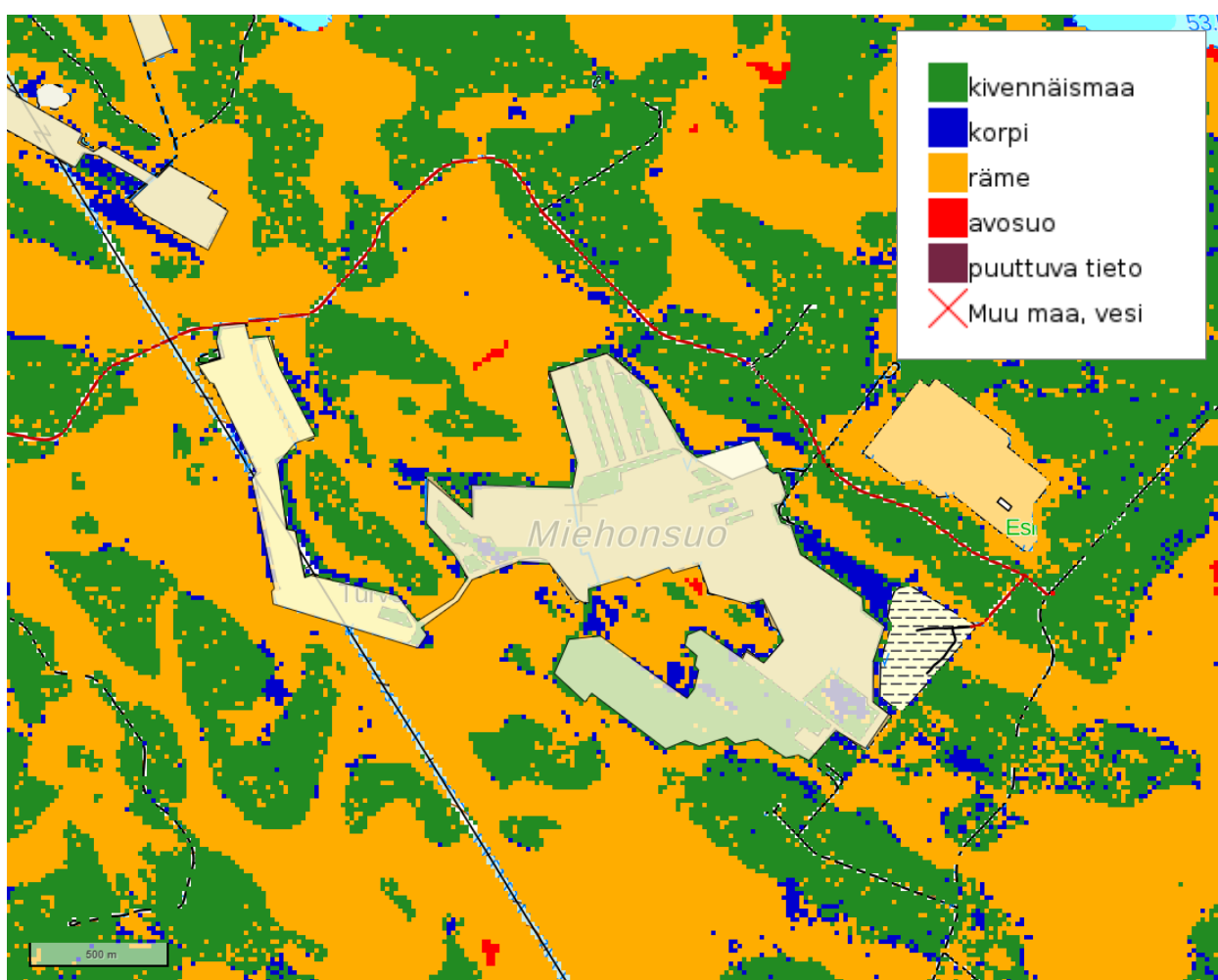

OULU

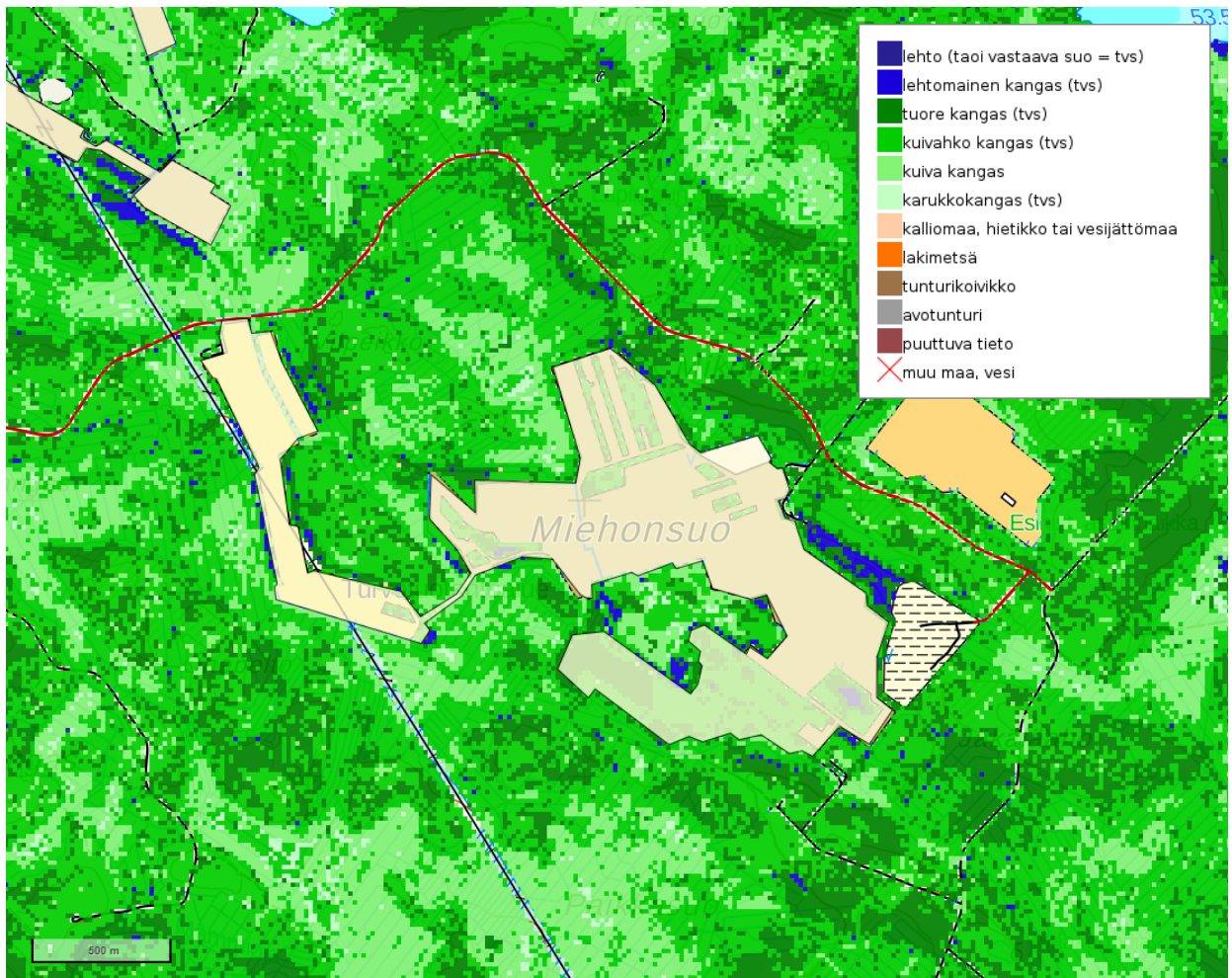
7.2 Tuotantoalueen lähiympäristö

Kartoissa 5–8 on vuoden 2021 monilähteisen valtakunnan metsien inventoinnin (MVMI) kartta-aineistoja. Kartassa 5 on esitetty kasvupaikan päätyyppi. Miehonsuon turvetuotantoaluetta ympäröivät ojitetut suot, jotka ovat pääosin mäntypuustoisia, isovarpuisia rämemuuttumia. Alueella on myös turvekankaita. Soiden lomassa on metsäisiä kivennäismaita. Alueella ei ole jäljellä luonnontilaisia avosoita; lohkon 1 etelänpuoleinen avoimempi suo lienee ilmakuvatulkinnan perusteella (rahka)rämettä tai pitkälle rahkoittunutta nevaa. Karttaan Miehonsuon ympäristöön on merkitty myös muutamia pieniä korpikuvioita.

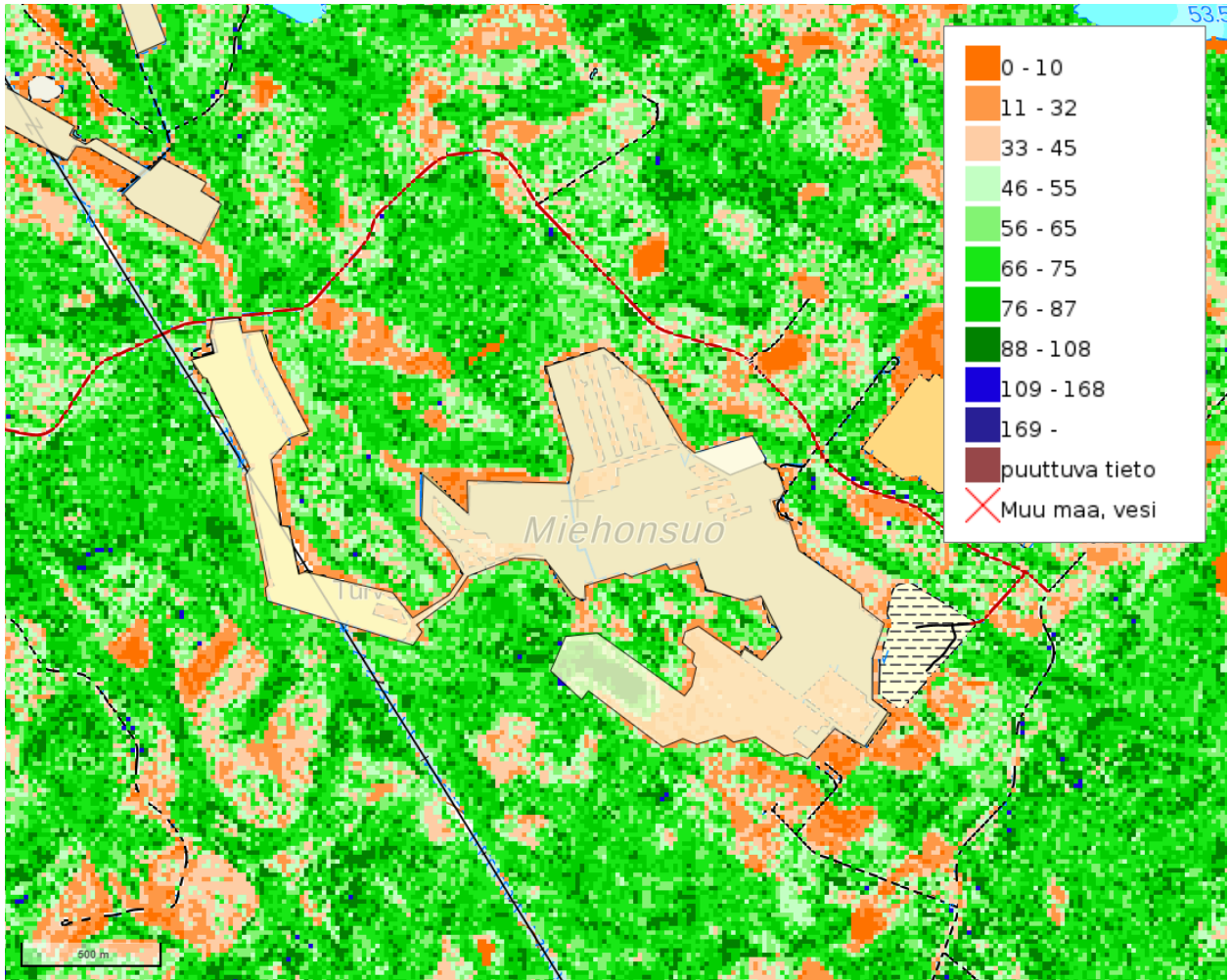
Kartta 5. Kasvupaikan päätyyppi (LUKE 2021, Kuva: Paikkatietoikkuna, Maanmittauslaitos 2024).

Kartassa 6 on esitetty alueen kasvupaikkatyytit. Metsistä valtaosa on kuivahkoja kankaita (EN/EN). Kuivia kankaita (EN/EN) ja tuoreita kankaita (VU/VU) on vähemmän. Tuoreet kankaat lisääntyvät Pilpajärven suuntaan, Sanginjoen ympäristöön ja itään päin mentäessä. Miehonsuon ympäristön metsät ovat valtaosin talouskäytössä. Niissä on vähäisesti erirakenteista puustoa tai lahoppuuta, eivätkä ne pääosin ole edustavia uhanalaisina luontotyyppinä. Kankaat ovat paikoin soistuneita.

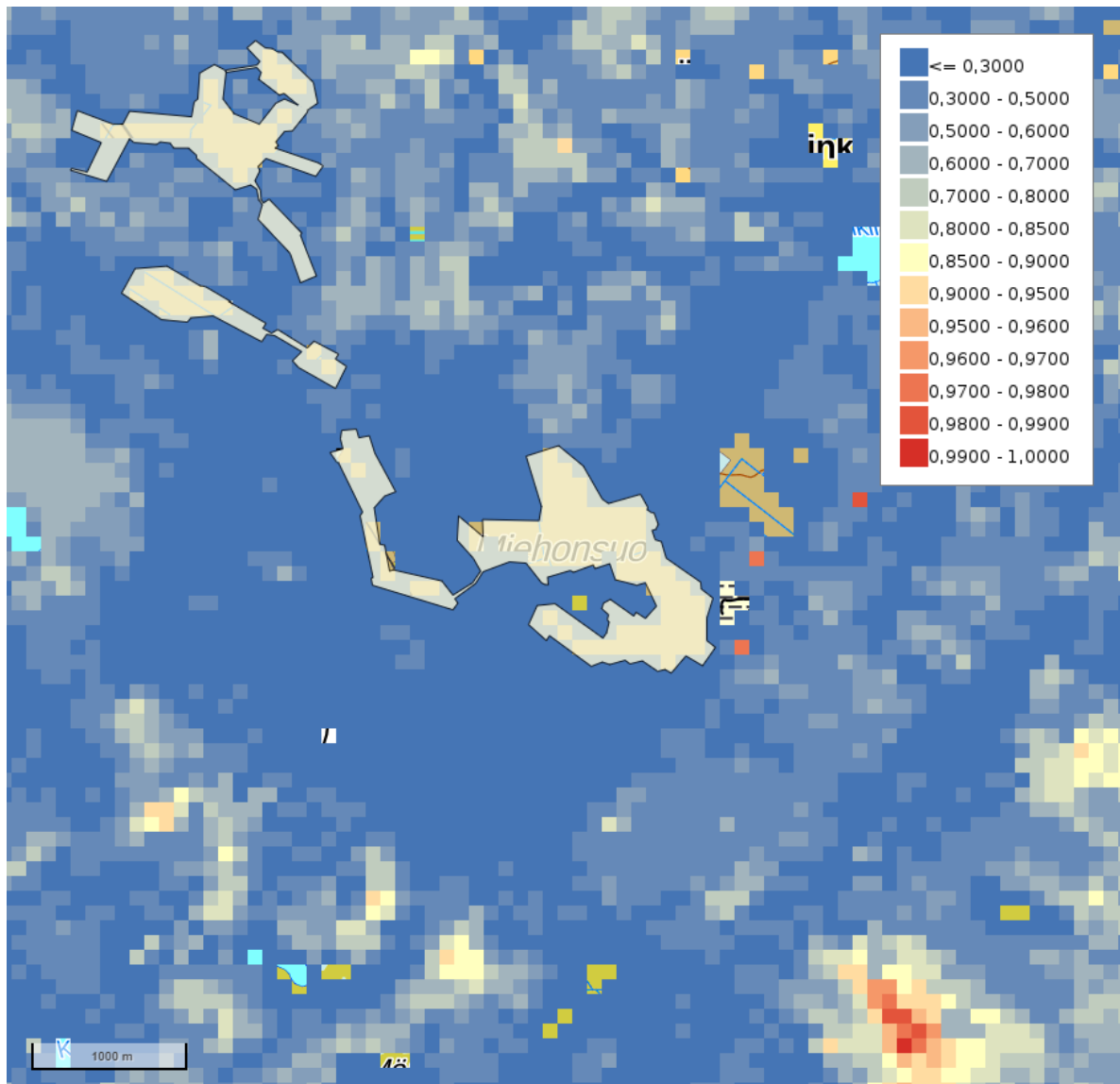
Kartta 6. Kasvupaikkatyyppi (LUKE 2021, Kuva: Paikkatietoikkuna, Maanmittauslaitos 2024).

Kartassa 7 on esitetty Miehonsuon ympäristön puuston ikäjakauma. Miehonsuon ympärillä on useita vastikään hakattuja metsikköjä ja taimikkoja. Alueen pitkälti turvemailla kasvava puusto on iältään yleisesti noin 30–90-vuotiasta. Uudistuskypsää metsää on vähemmän.

Kartta 7. Puuston ikä (LUKE 2021, Kuva: Paikkatietoikkuna, Maanmittauslaitos 2024).

Kartassa 8 on vielä esitetty monimuotoisuudelle tärkeitä metsäalueita (ns. Zonation). Tämä vuodelta 2018 peräisin oleva aineisto kuvaa metsien monimuotoisuusarvoja. Zonation-luokittelu huomioi mm. lahoppuupotentiaalin, metsiköiden kytkeytymisen ja suojelualuekytkeytyvyyden. Mitä suurempi numeerinen arvo ja punaisempi väri rasterissa on, sitä korkeampi on alueen prioriteetti metsien monimuotoisuuden näkökulmasta. Miehonsuon lähiympäristössä metsien monimuotoisuus on arvioitu pääosin alhaiseksi.

Kartta 8. Monimuotoisuudelle tärkeitä metsäalueita (Zonation, kuva: Paikkatietoikkuna, Maanmittauslaitos 2024).

Seuraavassa on valokuvia Miehonsuon ympäristön metsistä ja kosteikoilta (Kuvat 19–24).

Kuvat 19–22. Kuvia Miehonsuon ympäristön metsistä. Ylärivissä kuivahkoja mäntykankaita, oikealla Matkasaari. Alarivissä vasemmalla tuoretta kangasta tuotantoalueelta kaakkoon.

**Euroopan unionin
osarahoittama**

Elinkeino-, liikenne- ja
ympäristökeskus

OULU

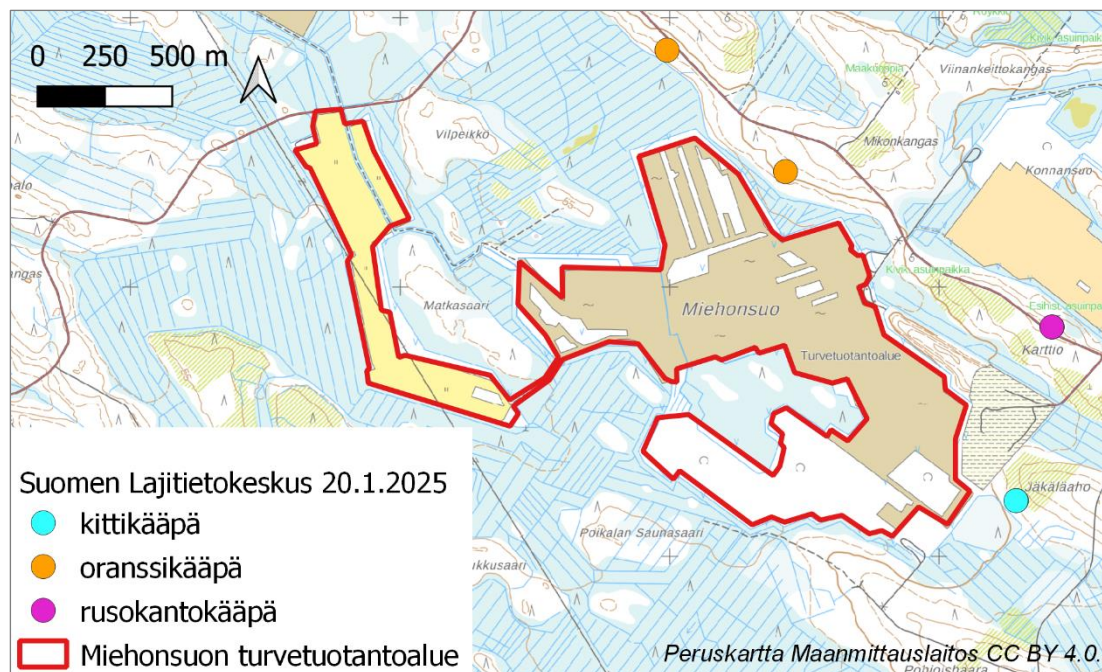

Tupas

Kuvat 23 ja 24. Vasemmalla tupasvillärämettä-rahkarämettä ojien läheisyydessä. Oikealla isovarpurämemuuttumaa.

Miehonsuon läheisyydestä, Pilpa-Ahontien varren metsäalueilta, on kirjattu Lajitietokeskuksen tietoihin muutamia havaintoja silmälläpidettävistä (NT) kääväkkäistä (oranssikääpä *Erastia aurantiaca* ja rusokantokääpä *Fomitopsis rosea*). Miehonsuon kaakkoispuoleiselta Jäkäläahon kankaalta on lisäksi kirjattu kaksi havaintoa kittikäävästä (*Ceriporiopsis aneirina*, NT) sekä yksi vanha ja koordinaattitiedoiltaan epätarkka mustapaasisammalhavainto (*Schistidium trichodon*, VU). Kääväkähavainnot on esitetty kartassa 9.

Kartta 9. Lajitietokeskuksen tietoihin merkityt kääväkähavainnot.

8 Eläimistö

Miehonsuolla ei ole tehty eläimistöselvityksiä. Maastokäynneillä turvekentillä nähtiin hirven jälkiä ja jäniksen sekä metson (LC, lintudirektiivin liite I) jätöksiä. Syyskuussa alueella nähtiin koppelo. Kesäkuussa kentillä lenteli paljon sudenkorentoja, alueella nähtiin tällöin myös kolme laulujoutsenta (LC, lintudirektiivin liite I). Syyskuun käynnillä lohkon 5 sijaitsevalla kosteikolla oli laulujoutsenpari. Samalla käynnillä Miehonson yllä kaarteli hetken aikaa maakotka (VU, lintudirektiivin liite I).

Riistakosteikon perällä uiskenteli elokuun käynnillä kolme sorsalintua. Kosteikon länsirannalla oli mahdollisesti telkille tehtyjä pönttöjä. Riistakosteikko ja Miehonson alue ympäristöineen kuuluvat laajaan alueeseen, jolla on voimassa metsästysvuokrasopimus Oulujoen Eräseura ry:n kanssa. Alueella on metsästysoikeus hirvieläinten ja muun riistan osalta.

Lajitietokeskuksen havaintotietoihin on tallennettu lähiseudulta yksittäisiä suojelullisesti huomioitavien lintujen pesimätietoja.

Kuvissa 25–27 on valokuvia eläimistöhavainnoista.

Kuva 25. Laulujoutsenpari lohkon 5 kosteikolla.

**Euroopan unionin
osarahoittama**

Elinkeino-, liikenne- ja
ympäristökeskus

OULU

Kuvat 26 ja 27. Vasemmalla hirvenjalkia turvekentällä. Syyskuun käynnillä Miehon suon yllä kaarteli maakotka.

8.1 Luontodirektiivin liitteen IV (a) lajit

Luontodirektiivin liitteen IV a lajien lisääntymis- ja levähdyspaikat ovat luonnonsuojelulain 78 §:n nojalla suojeltuja. Levinneisyysalueensa puolesta Miehon suon alueella voisivat näistä lajeista esiintyä lähinnä liito-orava, viitasammakko, lepakkolajit, saukko ja lisäksi muutamat hyönteislajit sekä suurpedot. Kyseisistä lajeista ei ole dokumentoitu Miehon suolta tai sen lähiympäristöstä havaintoja Lajitietokeskuksen tietoihin.

Liito-oravan (VU) esiintyminen tai kauttakulku Miehon suon ympäristön metsäalueilla on mahdollista. Lajitietokeskuksen tietoihin on dokumentoitu liito-oravasta kuitenkin Oulun seudulta vain yksi, etäällä Miehon suosta tehty havainto. Liito-oravan elinympäristöt ovat tyypillisesti varttuneita kuusikkoja, joissa on sekapuuna haapoja ja muuta lehtipuustoa sekä kolopuita pesä- ja piilopaikoiksi. Miehon suon lähiympäristön metsät ovat yleisemmin männiköitä.

Viitasammakko (LC) on Oulun seudulla erittäin yleinen laji, jota voi esiintyä myös Miehon suon alueella. Lajin kutupaikoiksi ja elinympäristöiksi soveltuvat monenlaiset lammikot, rannat, kosteikot, ojat ja metsät.

**Euroopan unionin
osarahoittama**

Elinkeino-, liikenne- ja
ympäristökeskus

OULU

Lepakoista Oulun seudulla esiintyy lähinnä pohjanlepakkoa (LC). Pohjanlepakko on varsinkin pohjoisessa riippuvainen rakennuksista, joita ei ole Miehon suon lähiympäristössä.

Saukko (LC) on laajareviirinen laji, jonka elinpiiriin kuuluu virtavesiä, lampia, järviä ja merenrantaa. Saukko käyttää kulkureitteinään erilaisia vesistöjä, myös Miehon ojan kaltaisia isompia oja.

Alueella voi esiintyä kaikkia suurpetojamme. Niiden reviirit ovat hyvin laajoja. Esimerkiksi 20.10.–19.12.2024 välisenä aikana Miehon suon lähialueelta oli ilmoitettu havaintoja ilveksestä (LC) ja ahmasta (EN, ei kuulu liitteen IV a lajeihin). Susihavaintoja (EN) oli ilmoitettu lähiseudulta idän suunnasta. Alueella ei ole susireviirejä (Valtonen ym. 2024). Karhusta (NT) ei ollut kirjattu lähiseudulta tuoreita havaintoja tarkistetulla kahden kuukauden aikajaksolla (LUKE 2024).

9 Yhteenveto

Tässä selvityksessä on esitetty Miehon suon entiselle turvetuotantoalueelle tehdyn yleispiirteisen luontokatselmuksen tulokset. Luontokatselmukseen on koottu olemassa olevia tietoja sekä alueelle tehtyjen maastokäyntien havaintoja. Miehon suo on yksi Oulun kaupungin TUPAS-hankkeen pilottikohteista.

Miehon suon riistakosteikolla kannattaa tehdä vuonna 2025 muutto- ja pesimäaika-

linnustoselvitykset, jotta saadaan tietoa kosteikolle asettuneesta linnustosta. Muuttolintuselvityksen voisi myös laajentaa tehtäväksi koko turvesuolla tai vaihtoehtoisesti Oulun kaupungin omistuksessa olevien kiinteistöjen alueella. Kesällä 2025 lohkoilla liikkuu alueen jatkokäyttöön liittyen työkoneita, joten pesimälinnustoselvitysten toteuttamista kannattaa miettiä myöhemmin. Kosteikolla ja muulla turvetuotantoalueella kannattaa tehdä jatkossa linnuston seuranta.

Riistakosteikolla kannattaa tehdä vuonna 2025 myös viitasammakkoselvitys. Kosteikolla on jo runsaasti suojaavaa kasvillisuutta, ja kosteikko voi toimia viitasammakkojen kutualueena.

**Euroopan unionin
osarahoittama**

Elinkeino-, liikenne- ja
ympäristökeskus

OULU

Tupas

10 Lähteet

BirdLife Suomi ry 2024. Tärkeit lintualueet. <https://www.birdlife.fi/suojelu/alueet/>

Halkola, E & Lötjönen, P. 1996. Miehonsuo (Miehonsuon lisäalue II).

Hyvärinen, E., Juslén, A., Kemppainen, E., Uddström, A. & Liukko, U.-M. (toim.) 2019. Suomen lajien uhanalaisuus – Punainen kirja 2019. Ympäristöministeriö.

Kontula, T. & Raunio, A. (toim.) 2018. Suomen luontotyyppien uhanalaisuus. Luontotyyppien punainen kirja. Suomen ympäristökeskus ja Ympäristöministeriö. Suomen ympäristö 5/2018. Osat 1 ja 2.

LUKE 2024. Luonnonvarakeskus. Luonnonvaratieto. Suurpetohavainnot. <https://luonnonvaratieto.luke.fi/kartat?lang=fi&panel=suurpedot> (tarkistettu 19.12.2024).

Maanmittauslaitos 2024. Paikkatietoikkuna. <https://kartta.paikkatietoikkuna.fi/>

Metsähallitus 2024. SAKTI-aineistot.

Oulun kaupunki 2024. Oulun karttapalvelu. <https://kartta.ouka.fi/ims>

PSAVI/14026/2022. Miehonsuon, Miehonsuo II:n ja Turvesuon turvetuotantoalueiden jälkihoitotoimien vahvistaminen ja ympäristölupien rauettaminen, Oulu. Päättös nro 16/2024. Pohjois-Suomen aluehallintovirasto.

Suomen Lajitietokeskus 2024 ja 2025. Tiedostolataus: Suomen Lajitietokeskus/FinBIF. <http://tun.fi/HBF.98710> (haettu 19.12.2024). Aineistopyyntö (sis. käyttörajoitetut aineistot) 20.1.2025.

Suomen metsäkeskus 2024. Avoin metsä- ja luontotieto. <https://www.metsakeskus.fi/fi/avoin-metsa-ja-luontotieto>

Valtonen, M., Heikkinen, S., Johansson, H., Härkälä, A., Helle, I., Mäntyniemi, S. & Kojola, I. 2024. Susikanta Suomessa maaliskuussa 2024. Luonnonvara- ja biotalouden tutkimus 54/2024.

Vieraslajit.fi 2024. <https://vieraslajit.fi/>

Väyrynen, T. 8.4.2024. Sähköposti.

Ympäristöhallinto 2024. Lajien alueellinen uhanalaisuus 2020. <https://punainenkirja.laji.fi/regional>

**Euroopan unionin
osarahoittama**

Elinkeino-, liikenne- ja
ympäristökeskus

OULU

